

عنوان مقاله:

مفهوم رازداری در آثار متقدمان ادبیات عرفانی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم قرآنی، دوره 3، شماره 9 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدی شریعتی

نسرین زارع

خلاصه مقاله:

راز و معادل آن سر از عمده مسائلی است که در ادبیات عرفانی بدان پرداخته می‌شود که مولوی بدون مقدمه بدان راز نمی‌دهد، مثنوی معنوی شده است. در به صورت مجزا در هیچ کدام از مقامات هفت گانه طریقت یا راز می‌پردازد. اگرچه کلمه هیچ کدام از حالات ده گانه ذکر نشده است، آنچه از فحوای کلام عارفان برمی‌آید، نماینده از شرایط مهم سیر و سلوک به حساب می‌آید. سنایی رازداری و رازدانی آن است که اشاراتی دارد رازداری و رازدانی، راز به عنوان پیشگام و پیشوای عطار و مولانا به چگونگی دریافت‌های شهودی حکیم پرد‌های که نشان می‌دهد که به قول مولانا، این خویش را در قالب شعر سامان داده و ابیات عرفانی را غنا بخشیده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1957171>

